

Србија не сме да дозволи да 2018. буде трећа година заредом у којој се понавља језива чињеница да се родило најмање беба у последњих 100 година.

Званични подаци нам налажу да делујемо без тренутка чекања, да свакодневно, неуморно усвајамо мере са краткорочним и средњорочним ефектима, а припремамо оне спасоносне, дугорочне мере. Демографска зима и нестајање становника Србије није проблем који је настао недавно, али је свакако проблем са којим само сада, у ових неколико година можемо да изађемо на крај.

Дословно је „сад ил' никад!“ јер тешко да постоји могућност за обнову народа уколико стопа фертилитета (број деце коју просечно роди једна жена у свом репродуктивном добу) падне испод 1,38 а у Србији је ова стопа у сталном паду. У 2014. години износила је 1,47. За просту репродукцију потребно је достићи стопу фертилитета 2,1. Ова генерација нема тај луксуз да покољењима остави црне прогнозе и погубну демографску статистику.

Ми немамо кога да упозоравамо на последице, нити коме да се пожалимо на готово безнадежно чињенично стање. Ми смо ти који морају да нађу решења, последња генерација која може нешто да уради за опстанак народа. Закони природе неумољиво чине своје, а неспособност политичких структура у Србији, одговорних за пропаст у сваком смислу, па и за ово физичко нестајање, поприма драматичне размере.

